

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 167/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátkou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava 5 v konaní vedenom pod ČVS: ORP-214/2-OVK-B5-2004 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. novembra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Žiadajú o priznanie finančného zadost'učinenia každému 10 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Uznesením vyšetrovateľa z 30. septembra 2005 bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 a 4 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že neznámy páchatel' v presne nezistenom čase v apríli 2000 v Bratislave na Panónskej ceste 5 z objektu spoločnosti GRIF, s.r.o., odcudzil nezisteným spôsobom osobné

motorové vozidlo zn. Fiat Punto 55S, EČV: BA-281BA, čím spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. (ďalej aj „spoločnosť VENUS“) spôsobil škodu 166 611 Sk. Vykonaným vyšetrovaním bolo zistené, že predmetné vozidlo bolo v apríli 2000 zverené spoločnosťou VENUS konajúcou konateľom [REDAKOVANÉ] na vykonanie opravy spoločnosti Grif, ktorej konateľom bol [REDAKOVANÉ], pričom po vykonaní opravy a jej vyúčtovaní a nezaplatení faktúry spoločnosťou VENUS sa vozidlo ďalej nachádzalo v priestoroch servisu spoločnosti Grif. Počas tohto obdobia došlo 19. septembra 2001 na dopravnom inšpektoráte k prepisu tohto vozidla na osobu [REDAKOVANÉ], ktorý s vozidlom ďalej nakladal ako so svojím a následne ho odpredal [REDAKOVANÉ], pritom vlastníkom vozidla bola spoločnosť VENUS a od 10. januára 2002 sa jeho majiteľom stala [REDAKOVANÉ] ([REDAKOVANÉ]). [REDAKOVANÉ] vozidlo 15. augusta 2006 po výzve v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi okresného riaditeľstva PZ. Pretože na vozidlo si okrem [REDAKOVANÉ] robil nárok aj [REDAKOVANÉ], vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ vydal 15. novembra 2006 uznesenie podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým rozhodol o uložení vozidla do úschovy Okresného súdu Bratislava 5 (ďalej len „okresný súd“). Osoby, ktoré si na motorové vozidlo uplatnili nárok, boli upovedomené o možnosti uplatniť si svoj nárok na vec v občianskom súdnom konaní.

3. Uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ z 11. mája 2010 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, ktorého sa mal dopustiť nezistený páchatel' tým, že sfalšoval odtlačky pečiatok notárskeho úradu a podpis konateľa spoločnosti VENUS [REDAKOVANÉ] na splnomocnení k prepisu vozidla zn. FIAT Punto, EČV: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo 7. septembra 2001, toto splnomocnenie predložil [REDAKOVANÉ] na dopravnom inšpektoráte k žiadosti o prepis tohto vozidla 19. septembra 2001, na základe čoho došlo k zmene držiteľa vozidla zo spoločnosti VENUS na [REDAKOVANÉ]. Uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ z 23. augusta 2012 bolo trestné stíhanie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 prerušené podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31. októbra 2012 zamietnutím podanej sťažnosti prokurátorom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) uznesením č. k. 1KPt 732/09-78 z 31. októbra 2012.

4. Na základe záväzného pokynu dozorového prokurátora došlo 4. mája 2012 k prekvalifikovaniu konania podozrivého [REDAKOVANÉ] z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 a 4 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 na trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Uznesením vyšetrovateľa zo 4. júna 2012 bolo trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 zastavené, keďže trestné stíhanie je neprípustné z dôvodu jeho premlčania. Sťažnosť sťažovateľov proti predmetnému uzneseniu vyšetrovateľa bola uznesením prokuratorky krajskej prokuratúry č. k. 1KPt 732/09-65 zo 6. augusta 2012 zamietnutá.

5. Uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ z 27. mája 2025 vydaného vo veci trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 bolo podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku vozidlo zn. FIAT Punto 55S, EČV: [REDAKOVANÉ] vrátené sťažovateľke, lebo pre ďalšie konanie už nie je potrebné, neprichádza do úvahy jeho prepádnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve

menovanej osoby na túto vec. Označené uznesenie vyšetrovateľa bolo uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1Pv 373/23/1105-11 z 27. júna 2025 zrušené ako nezákonné a neopodstatnené. Z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, že by bolo o určení vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu súdom rozhodnuté, resp. že by sa v danej veci viedlo konanie. Konanie o určení vlastníckeho práva, resp. o vydanie predmetu úschovy vedené pod sp. zn. 24C/19/2012 na okresnom súde začaté 23. januára 2012 na návrh sťažovateľky, bolo právoplatne skončené 3. júla 2013 uznesením o zastavení konania pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania – spôsobilosť byť účastníkom konania na strane označeného odporcu (okresného riaditeľstva, pozn.). Ďalšie konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 39C/386/2015 o vydanie predmetu úschovy v právnej veci žalobcu VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky bolo právoplatne skončené 27. novembra 2020 zamietnutím žaloby. Vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ rozhodol o vrátení veci napriek tomu, že do vyšetrovacieho spisu nedoložil relevantný podklad – rozhodnutie súdu o deklarovaní vlastníctva predmetného motorového vozidla.

6. Vzhľadom na rozhodnutie prokurátora okresnej prokuratúry z 27. júna 2025 sťažovateľ listom z 19. júla 2025 doručeným okresnej prokuratúre požiadal o vydanie vozidla a namietal extrémnu dĺžku prípravného konania.

III.

Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú extrémnu dĺžku trestného konania, ktoré pri jeho posúdení ako celku trvá od podania trestného oznámenia 9. januára 2004 viac ako 21 rokov a 10 mesiacov a nie je riadne ukončené. Sťažovatelia sú počas doby viac ako 21 rokov v stave právnej neistoty o výsledok konania vinou neefektívneho konania vyšetrovateľov. Zodpovední vyšetrovatelia okresného riaditeľstva PZ sa dôsledne a ústavne konformne nevysporiadali s tým, že znaleckými posudkami bolo ustálené, že neznámym páchatelom bol sfalšovaný vlastnoručný podpis sťažovateľa na fiktívnom splnomocnení a ten bol zneužitý k prepisu vozidla zo spoločnosti VENUS na [REDAKOVANÉ], a to v čase, keď majiteľkou vozidla už bola sťažovateľka. V dôsledku sfalšovania podpisu sťažovateľa a znemožnenia sťažovateľke slobodne s vozidlom, ktoré nadobudla na podklade kúpnej zmluvy od spoločnosti VENUS, nakladať vznikla sťažovateľom odškodniteľná nemajetková ujma, a to v príčinnej súvislosti s extrémnou dĺžkou trestného konania a pasivitou zodpovedných vyšetrovateľov nerešpektujúcich opakované záväzné pokyny dozorového prokurátora.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. podľa čl. 38 ods. 2 listiny) a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

5. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov (v primeranej lehote) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Ťažiskovým pojmom a komponentom práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je to, že ich ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, v jeho záležitosti. Súčasne je ústavný súd toho názoru, že uplatnenie týchto práv je spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prejednanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prejednaní vecí účastníka, a teda domáhať sa ochrany predmetných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (II. ÚS 4/96, II. ÚS 148/03, II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Inými slovami, z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľ môže namietať porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojitosti s trestným konaním v štádiu prípravného konania, pokiaľ ide o konanie, ktorého predmetom je trestné stíhanie inej osoby, než je sťažovateľ, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu stranou, resp. subjektom predmetného trestného konania [v zmysle § 10 ods. 11 Trestného poriadku (II. ÚS 3/05, II. ÚS 628/2014, I. ÚS 333/2015, III. ÚS 422/2020, IV. ÚS 352/2020)], ktorý má v tomto konaní postavenie poškodeného uplatňujúceho si nárok na náhradu škody podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

6. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že status poškodeného v napadnutom trestnom konaní má spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., ktorej odcudzením (prepisom) vozidla vznikla škoda. V nadväznosti na tento záver sa tak sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia označených práv nie vo svojej právnej veci (nie je subjektom trestného konania), v dôsledku čoho je neoprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť aj vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom orgánu verejnej moci, v tomto prípade okresného riaditeľstva PZ, a označeným základným právom (na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov) nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ pre záver o možnom porušení uvedeného základného práva. Takúto súvislosť nemôže podľa názoru ústavného súdu vytvárať procesná situácia, v ktorej došlo k prerušeniu trestného stíhania uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ z 23. augusta 2012.

8. Uznesenie o prerušení trestného stíhania z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, je procesným rozhodnutím. V súlade s teóriou trestného práva procesného, ako aj rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), s ktorou sa pre tento prípad ústavný súd stotožňuje, je však uznesenie o prerušení trestného stíhania z uvedeného zákonného dôvodu zákonným spôsobom vybavenia vecí, hoci na neurčitú dobu, pričom bez rozhodnutia o pokračovaní v trestnom stíhaní nie je možné vykonávať ďalšie úkony orgánov činných v prípravnom konaní (podobne uznesenie najvyššieho súdu z 18. augusta 1994 sp. zn. Ntv-II 318/94 uverejnené pod Rt 36/98).

9. V trestnom stíhaní prerušenom z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, však možno pokračovať len vtedy, ak sa tieto skutočnosti podarí zistiť. Ak nie, nemôže dochádzať k zbytočným priet'ahom, pretože niet konania, ktoré je vecným predpokladom na to, aby vznikali takéto priet'ahy. Potvrďuje to aj § 12 ods. 11 Trestného poriadku, podľa ktorého trestným konaním sa rozumie konanie podľa tohto zákona, trestným stíhaním úsek konania od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej a prípravným konaním úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, postúpenia veci, prerušenia alebo zastavenia trestného stíhania pred podaním obžaloby. Aj z tohto výkladového ustanovenia Trestného poriadku vyplýva, že prerušenie trestného stíhania je zákonný a konečný spôsob skončenia trestného stíhania, a to až do odpadnutia prekážky, pre ktorú k prerušeniu došlo (IV. ÚS 280/04).

10. Kým trvajú účinky právoplatného prerušenia trestného stíhania vo veci sťažovateľky ako zúčastnenej osoby (príp. subjektu trestného konania), nemôže pojmovo dochádzať k zbytočným priet'ahom v postupe okresného riaditeľstva PZ. Okresné riaditeľstvo PZ sa nemôže dopúšťať zbytočných priet'ahov v právnom stave, v ktorom niet relevantných skutkových okolností umožňujúcich mu pokračovať v trestnom stíhaní, a preto sú vylúčené úkony príslušných orgánov okrem úkonov, ktorých cieľom je zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Tieto úkony však nie sú súčasťou trestného konania, ktoré predpokladá rozhodnutie o pokračovaní v trestnom stíhaní (porovnaj citované rozhodnutie najvyššieho súdu Rt 36/98).

11. Vo vzťahu k sťažovateľke preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu